

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sămbătă, 2 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
51.	1-2	16.	3-4
59.	2	17.	4-8
		32.	9-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 94 din 29 august 2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, adoptată în temeiul art. 1 lit. F pct. 10 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 1 septembrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul unic punctul 1, alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță stabilește normele generale aplicabile modurilor de transport rutier, feroviar, naval și aerian, componentele rețelei de transport de interes național și european incluse în acestea, precum și atribuțiile și răspunderile autorităților competente de reglementare, coordonare, control, inspecție și supraveghere cu privire la activitățile de transport și la mijloacele de transport.”

2. **La articolul unic, după punctul 2 se introduc punctele 2¹—2³, cu următorul cuprins:**

„2¹. **La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

«(2) Fiecare mod de transport are în compunere infrastructura de transport, mijloacele de transport, operatorii de transport și ai activităților conexe transportului, precum și sistemele de management al traficului și sistemele de poziționare și navigație, după caz.»

2². **La articolul 9, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:**

«Art. 9. — (1) Infrastructurile de transport sunt destinate desfășurării activităților de transport, activităților conexe transporturilor și activităților privind administrarea infrastructurilor respective. Infrastructurile de transport sunt de interes național și de interes european și împreună cu sistemele de management al traficului și cu sistemele de poziționare și navigație constituie rețelele de transport care

pot fi de interes național sau de interes european. Infrastructurile destinate desfășurării activităților de transport sunt căile de comunicație rutiere, feroviare, navale și aeriene.

.....
 (3) Operatorii de transport sunt transportatori, români sau străini, care au acces egal și nediscriminatoriu la infrastructura deschisă accesului public. Prin *transportatori* se înțelege persoanele fizice sau juridice, autorizate să efectueze transporturi, interne sau internaționale, de persoane ori de bunuri, în interes public sau în interes propriu, cu mijloace de transport deținute în proprietate sau cu contract de închiriere ori leasing.»

2³. **La articolul 9, după alineatul (4) se introduce alineatul (5), cu următorul cuprins:**

«(5) Sistemele de management al traficului și sistemele de poziționare și navigație includ instalațiile tehnice necesare, precum și sistemele de informații și telecomunicații necesare asigurării unei operări armonioase a rețelelor și a gestionării eficiente a traficului.»

3. **La articolul unic, punctul 3 va avea următorul cuprins:**

„3. **Literele b), c) și r) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:**

«b) elaborează și supune spre adoptare Guvernului programele și prioritățile de modernizare și dezvoltare a infrastructurilor de transport deschise accesului public, aparținând domeniului public;

c) asigură administrarea infrastructurilor de transport deschise accesului public, de interes național și european, aparținând domeniului public al statului;

.....
 r) clasifică rețelele de transport de interes național și european, în conformitate cu standardele naționale și europene;»

4. **La articolul unic punctul 4, litera b) a articolului 12 va avea următorul cuprins:**

„b) elaborează proiecte de acte normative și aprobă norme tehnice destinate asigurării compatibilității sistemului

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 16 ianuarie 2002.
 Nr. 51.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
 Guvernului nr. 94/2000 pentru modificarea și completarea
 Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
 Nr. 59.

național de transport cu sistemele de transport internaționale;“

5. **La articolul unic, după punctul 4 se introduc punctele 4¹—4⁵ cu următorul cuprins:**

„4¹. **La articolul 12, după litera p) se introduce litera p¹) cu următorul cuprins:**

«p¹) aprobă aplicarea reglementărilor specifice adoptate de organizațiile de aviație civilă din Comunitatea Europeană la care autoritatea română în domeniul aviației civile este parte;»

4². **La articolul 19, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 19. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței elaborează și supune spre aprobare Guvernului definirea și schema rețelei de transport de interes național și european care va avea ca obiective asigurarea deplasării persoanelor și a mărfurilor între toate localitățile țării, precum și conectarea infrastructurilor naționale de transport la principalele infrastructuri de transport internațional.»

4³. **La articolul 19, alineatul (3) se abrogă.**

4⁴. **La articolul 21, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 21. — (1) Transportul în interes personal, executat de persoane fizice în vederea asigurării deplasării unor persoane sau bunuri, precum și transportul în folos propriu, organizat de persoane fizice sau juridice pentru activitățile proprii autorizate, cu mijloacele de transport pe care le dețin în proprietate sau le folosesc în baza unui contract de închiriere sau leasing, este transport în interes propriu.»

4⁵. **Articolul 27 se abrogă.“**

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 11 noiembrie 1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind contractele de parteneriat public-privat

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. II.14 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță are ca obiect reglementarea proiectării, finanțării, construcției, exploatării, întreținerii și transferului oricărui bun public pe baza parteneriatului public-privat.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, următorii termeni sunt definiți astfel:

a) *bun public* — un bun care aparține domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, astfel cum este definit la art. 3 alin. (1)–(4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia sau un bun privat al statului, astfel cum este definit la art. 4 din aceeași lege;

b) *proiect public-privat* — un proiect care se realizează în întregime sau în majoritate cu resurse financiare proprii ori atrase de către un investitor, pe baza unui model de parteneriat public-privat, din care va rezulta un bun public;

c) *investitor privat* — orice persoană juridică sau o asociație de persoane juridice, română sau străină, care este dispusă să întreprindă una sau mai multe dintre etapele de pregătire, finanțare, construcție sau exploatare a unui bun public pe cont propriu și în baza principiilor comerciale;

d) *companie de proiect* — o societate comercială rezidentă în România, funcționând în baza legii, având drept unic scop un proiect public-privat;

e) *contract de parteneriat public-privat sau contract de proiect* — actul juridic care statuează drepturile și obligațiile autorității publice și ale investitorului pentru întreaga perioadă de funcționare a parteneriatului public-privat, acoperind una sau mai multe dintre etapele de pregătire, finanțare, construcție sau exploatare a unui bun public, pe o durată de timp determinată, dar nu mai mare de 50 de ani;

f) *tarif de utilizare* — suma plătită de fiecare utilizator de bun public pentru accesul la acel bun public și la serviciile oferite de compania de proiect;

g) *autoritatea publică centrală* — Guvernul României reprezentat de unul sau mai multe ministere sau autorități ori instituții publice, responsabile pentru proiectele public-privat de interes național;

h) *autoritatea administrației publice locale* — organismul de decizie publică constituit și funcționând, după caz, la nivelul județului, municipiului, orașului sau comunei, responsabil pentru proiectele public-privat de interes local.

Termenii „autoritate publică centrală” și „autoritate publică locală” se utilizează sub denumirea comună de *autoritate publică* și acesta se interpretează potrivit competențelor legale și tipului bunului public;

i) *acord de proiect* — actul juridic încheiat între autoritatea publică și investitor în vederea definirii parteneriatului dintre părți pe durata pregătirii unui proiect public-privat.

CAPITOLUL II Inițierea proiectului

Art. 3. — (1) Inițiativa unui proiect public-privat aparține autorității publice.

(2) Pentru inițierea proiectului public-privat inițiatorul întocmește un studiu de fezabilitate.

(3) Costurile generate de realizarea studiului de fezabilitate cad în sarcina inițiatorului.

Art. 4. — Autoritatea publică este obligată să publice în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, intenția de inițiere a unui proiect în condiții de parteneriat public-privat.

Art. 5. — (1) În termen de 60 de zile de la data publicării intenției de inițiere a unui proiect de parteneriat public-privat autoritatea publică primește scrisori de intenție din partea investitorilor interesați.

(2) În termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) autoritatea publică va selecționa cele mai bune oferte exprimate în termeni tehnici, economici și financiari de către investitori.

(3) În cazul în care nu au fost depuse scrisori de intenție în termenul prevăzut la alin. (1), proiectul poate fi reluat numai prin inițierea unei noi proceduri complete.

Art. 6. — (1) Pe baza selecției scrisorilor de intenție exprimate autoritatea publică încheie cu fiecare dintre investitorii care îndeplinesc condițiile conținute în anunțul publicat în conformitate cu prevederile art. 4 câte un acord de proiect.

(2) Acordul de proiect trebuie să definească precis obligațiile și drepturile fiecărei părți, precum și modalitățile de stingere reciprocă a obligațiilor. Forma și conținutul acordului de proiect se stabilesc prin norme metodologice.

(3) Pentru negocierea condițiilor de realizare a proiectului, pe baza clauzelor acordului de proiect și a studiului de fezabilitate, autoritatea publică numește prin ordin sau decizie, după caz, una sau mai multe comisii de specialiști care să analizeze toate aspectele economice, financiare, tehnice și juridice ale proiectului.

(4) Comisia numită conform alin. (3) va prezenta autorității publice rezultatele negocierii condițiilor de realizare a proiectului și propunerile de continuare a negocierii pe baza studiului de fezabilitate.

(5) Pe parcursul negocierilor membrii numiți în comisia de negociere nu pot fi revocați sau înlocuiți.

Art. 7. — (1) În paralel cu negocierile cu investitorii autoritatea publică elaborează studiul de fezabilitate al proiectului.

(2) Studiul de fezabilitate este proprietatea exclusivă a autorității publice.

CAPITOLUL III Contractul de proiect

Art. 8. — (1) Pe baza conținutului studiului de fezabilitate și a rezultatelor negocierilor purtate în conformitate cu prevederile art. 6 autoritatea publică va continua negocierile cu investitorii. În urma acestei negocieri autoritatea publică emite o decizie cuprinzând lista investitorilor, ierarhizați pe criteriul celei mai bune oferte în termeni tehnico-economici și financiari.

(2) Împotriva deciziei menționate la alin. (1) orice investitor poate depune la autoritatea publică o contestație scrisă, în termen de 10 zile calendaristice de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(3) Autoritatea publică este obligată să analizeze toate contestațiile depuse în termen și să transmită fiecărui contestatar un răspuns în scris, în termen de 10 zile calendaristice de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor.

(4) La finalizarea procedurii de depunere și rezolvare a contestațiilor autoritatea publică intră în negocierea finală a unui contract de proiect cu investitorul cel mai bine clasat.

(5) În cazul în care negocierile cu primul clasat nu pot conduce la încheierea unui contract de proiect, autoritatea publică va începe negocierile, pe rând, cu următorii investitori selecționați, în ordinea înscrierii pe lista investitorilor selecționați, până la obținerea unui rezultat favorabil.

(6) Nefinalizarea unui contract de proiect cu nici unul dintre investitorii selecționați obligă autoritatea publică la reluarea întregii proceduri.

(7) În cazul în care părțile au decis continuarea proiectului, acestea vor proceda la pregătirea și negocierea termenilor și clauzelor contractului de proiect.

(8) Acordul părților privind crearea unei companii de proiect sau stabilirea unei alte forme de asociere între părți se include în conținutul contractului de negociere.

Art. 9. — În vederea elaborării și negocierii contractului de proiect autoritatea publică numește o comisie de negociere.

Art. 10. — Contractul de proiect în formă negociată este supus spre aprobare Guvernului sau autorității locale, în funcție de nivelul său de competență.

Art. 11. — (1) La finalizarea contractului de proiect compania de proiect transferă, cu titlu gratuit, bunul public autorității publice, în bună stare, exploatabil și liber de orice sarcină sau obligație.

(2) Proprietățile rezultate prin implementarea proiectului și terenurile ocupate de proiect nu pot fi înstrăinate, ipotecate, gajate sau să se constituie în garanții pentru terți.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 12. — (1) Delimitarea terenurilor, a culoarelor și a amplasamentelor necesare pentru realizarea proiectelor de parteneriat public-privat se realizează în baza documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobată potrivit legii, a studiilor de fezabilitate și a proiectelor tehnice.

(2) Pentru proiectele public-private de interes național terenurile aflate în proprietatea privată a județului, municipiului, orașului sau comunei ori a persoanelor fizice sau juridice se expropriază potrivit dispozițiilor art. 21—40 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și intră în proprietatea publică a statului.

(3) Terenurile aflate în proprietatea privată a statului pe care se execută proiecte de parteneriat public-privat, inclusiv cele destinate amplasării instalațiilor, clădirilor și dotărilor aferente, și terenurile expropriate potrivit prevederilor alin. (2) trec gratuit în administrarea companiei de proiect, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Pentru terenurile prevăzute la alin. (1)—(3) nu se percep taxe sau impozite.

Art. 13. — (1) Proiectelor de parteneriat public-privat le sunt aplicabile prevederile legale privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie.

(2) Contractarea proiectelor de parteneriat public-privat nu intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice.

Art. 14. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe autoritatea publică va elabora norme metodologice cu privire la tipurile de proiecte de parteneriat public-privat, modalitatea de definire a proiectelor, forma și conținutul studiilor de fezabilitate și studii de fezabilitate, stabilirea criteriilor de analiză a eligibilității investitorilor, metodologia de calcul al costurilor de proiect și al costului comparativ de referință, forma și conținutul acordului și ale contractului de proiect, precum și definirea matricei de repartiție a riscurilor de proiect care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

București, 24 ianuarie 2002.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere naționale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. II.12 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Definiții și dispoziții generale

Art. 1. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică transporturilor rutiere de mărfuri și de persoane care se efectuează, integral sau parțial, pe drumurile publice din

România de către operatorii de transport autorizați în condițiile legislației în vigoare, cu respectarea reglementărilor privind circulația pe drumurile publice.

(2) Prevederile Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), încheiat la Geneva la 1 iulie 1970,

la care România a aderat prin Legea nr. 101/1994, se aplică operațiunilor de transport rutier internațional:

a) spre și/sau dinspre țări care sunt părți contractante la acord sau în tranzit prin aceste țări, pentru întreaga deplasare, când astfel de operațiuni se derulează cu vehicule înmatriculate în România sau în una dintre aceste țări terțe;

b) spre și/sau dinspre o țară terță care nu este parte contractantă la acord, în cazul unei deplasări făcute în România, atunci când astfel de operațiuni sunt desfășurate cu vehicule înmatriculate în una dintre aceste țări.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *conducător auto* — orice persoană care conduce vehiculul, chiar și pentru o scurtă perioadă, sau care se află la bordul vehiculului cu scopul de a-l conduce atunci când este nevoie;

b) *săptămână* — perioada cuprinsă între ora 00,00 a zilei de luni și ora 24,00 a zilei de duminică;

c) *perioadă de odihnă* — orice perioadă neîntreruptă, de cel puțin o oră, în cursul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său;

d) *pauză* — orice perioadă de repaus, mai mică de o oră, în cursul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său;

e) *masă maximă admisă* — masa maximă a vehiculului încărcat, declarată admisă de către autoritatea competentă;

f) *servicii regulate de călători* — serviciile care asigură transportul de persoane, efectuat după un program și pe itinerare determinate, aceste servicii oferind posibilitatea transportului pasagerilor între stații stabilite în prealabil.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică transporturilor efectuate cu:

a) vehicule destinate transporturilor de mărfuri, a căror masă maximă admisă, inclusiv remorca sau semiremorca, nu depășește 3,5 tone;

b) vehicule destinate transporturilor de călători care, prin construcție și echipare, sunt destinate să transporte maximum 9 persoane, inclusiv conducătorul auto, și sunt folosite în acest scop;

c) vehicule destinate transporturilor de persoane prin servicii regulate al căror traseu nu depășește 50 km;

d) vehicule a căror viteză maximă admisă nu depășește 30 km/oră;

e) vehicule aparținând instituțiilor din sistemul de apărare națională, precum și cele aparținând autorităților judecătorești sau care desfășoară activități de transport de mărfuri ori de persoane pentru aceste instituții;

f) vehicule destinate intervenției și întreținerii rețelilor edilitare și de protecție împotriva inundațiilor, vehicule destinate administrării drumurilor, serviciilor de poștă, telegraf, telefoane, radiodifuziune și televiziune, vehicule destinate detectării emițătorilor sau receptorilor de televiziune ori radio, vehicule destinate serviciilor de salubritate;

g) vehicule folosite pentru stare de urgență sau destinate acțiunilor de salvare;

h) vehicule specializate, destinate serviciilor medicale;

i) vehicule care transportă materiale aparținând circurilor sau târgurilor;

j) vehicule specializate de depanare;

k) vehicule supuse testelor rutiere în vederea perfecționării tehnice, reparării sau întreținerii și vehicule noi ori transformate, care nu sunt încă puse în circulație;

l) vehicule folosite pentru transporturi necomerciale de bunuri în folos propriu;

m) vehicule folosite pentru colectarea laptelui de la ferme sau pentru aducerea la ferme a bidoanelor cu lapte ori a produselor din lapte destinate hranei animalelor;

n) vehicule utilizate de către autoritățile publice pentru furnizarea de servicii publice care nu fac concurență altor operatori de transport;

o) vehicule utilizate de către întreprinderile agricole, horticoale, forestiere sau piscicole pentru transportul mărfurilor pe o rază de maximum 50 km în jurul punctului unde vehiculul este parcat de obicei, inclusiv în zonele administrative locale al căror centru administrativ se află în interiorul acestei raze;

p) vehicule utilizate pentru transportul de deșeuri de animale sau carcase care nu sunt destinate consumului populației;

q) vehicule destinate transportului de animale vii de la ferme la piețe sau invers, precum și de la piețe sau de la ferme la abatoarele locale;

r) vehicule utilizate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, ca spații de desfacere în piețele locale, pentru operațiunile de vânzare din ușă în ușă sau utilizate ca birouri mobile ale băncilor, caselor de schimb ori de economii, utilizate în scopuri religioase, pentru împrumutul de cărți, casete sau discuri, pentru manifestări culturale ori expoziții și care sunt echipate special pentru astfel de scopuri;

s) vehicule destinate transportului de materiale sau echipamente folosite de conducătorul auto în cursul desfășurării activității sale, în interiorul unei zone cu raza de 50 km în jurul punctului în care vehiculul este garat în mod normal, cu condiția ca astfel de transporturi să nu constituie principala ocupație a conducătorului auto și ca această excepție să nu aducă atingeri grave siguranței circulației rutiere;

t) vehicule utilizate pentru cursuri de școală auto în vederea obținerii permisului de conducere;

u) tractoare utilizate exclusiv pentru lucrări agricole și forestiere.

(2) Cu condiția ca siguranța rutieră să nu fie afectată și pentru a da conducătorului auto posibilitatea de a ajunge la un punct de oprire convenabil, acesta poate face excepții de la prevederile prezentei ordonanțe atât cât este necesar pentru a asigura siguranța persoanelor, a vehiculului sau a încărcăturii. Conducătorul auto va indica natura și motivul nerespectării acestor prevederi, prin menționarea acestora pe foaia de înregistrare a echipamentului de control, pe foaia de parcurs sau în registrul de sarcini.

(3) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței poate acorda derogări, prin ordin al ministrului, de la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, pentru operațiunile de transport derulate în situații excepționale, dacă aceste derogări nu periclitează în mod grav siguranța circulației rutiere.

(4) În cazuri de urgență Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței poate acorda, prin ordin al ministrului, derogări temporare, pe perioade ce nu depășesc 30 de zile.

CAPITOLUL II

Timpul de conducere

Art. 4. — (1) Durata de conducere cuprinsă între două perioade zilnice de odihnă sau între o perioadă zilnică de odihnă și o perioadă săptămânală de odihnă, denumită în continuare *perioadă zilnică de conducere*, nu trebuie să depășească 9 ore. Aceasta se poate extinde până la 10 ore de două ori într-o săptămână.

(2) Un conducător auto trebuie ca după cel mult șase perioade zilnice de conducere să aibă o perioadă săptămânală de odihnă, așa cum este definită la art. 6 alin. (4).

(3) Perioada săptămânală de odihnă poate fi reportată la sfârșitul celei de-a șasea zile, dacă timpul total de conducere pentru șase zile nu depășește perioada maximă corespunzătoare pentru șase perioade zilnice de conducere.

(4) În cazul transportului internațional de călători, altul decât serviciile regulate, termenii *șase* și *a șasea* prevăzuți la alin. (2) și (3) se înlocuiesc cu *douăsprezece* și, respectiv, *a douăsprezecea*.

(5) Durata totală de conducere pe parcursul unei perioade de două săptămâni consecutive nu trebuie să depășească 90 de ore.

CAPITOLUL III

Pauze și perioade de odihnă

Art. 5. — (1) După o perioadă de conducere de 4 ore și jumătate conducătorul auto trebuie să ia o pauză de cel puțin 45 de minute, exceptând cazul în care începe o perioadă de odihnă.

(2) Această pauză se poate înlocui cu pauze de minimum 15 minute fiecare, distribuite pe parcursul perioadei de conducere sau imediat după aceasta, astfel încât să se respecte prevederile alin. (1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul transporturilor de călători prin servicii regulate pauza minimă poate fi de 30 de minute după o perioadă de conducere de maximum 4 ore, însă numai în condițiile în care pauzele în conducere mai lungi de 30 de minute ar stânjeni traficul urban sau dacă conducătorii auto nu au posibilitatea să ia o pauză de 15 minute în timpul celor 4 ore și jumătate de condus, anterior pauzei de 30 de minute.

(4) În timpul acestor pauze conducătorul auto nu poate să desfășoare alte activități legate de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

(5) În sensul prezentului articol, nu sunt considerate activități legate de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu timpul de așteptare și timpul în care nu se conduce, petrecut la bordul unui vehicul în mișcare, feribot sau tren.

Art. 6. — (1) În fiecare interval de 24 de ore conducătorul auto trebuie să beneficieze de o perioadă zilnică de odihnă de cel puțin 11 ore consecutive, care se poate reduce de cel mult 3 ori într-o săptămână la minimum 9 ore consecutive, cu condiția ca o perioadă de odihnă echivalentă să fie acordată în compensație înainte de sfârșitul săptămânii următoare.

(2) În zilele în care perioada de odihnă nu se reduce în conformitate cu prevederile alin. (1), aceasta se poate lua în două sau trei perioade separate, în decursul a 24 de ore, una dintre ele fiind de cel puțin 8 ore consecutive. În acest caz perioada minimă de odihnă trebuie mărită la cel puțin 12 ore.

(3) Pe parcursul fiecărui interval de 30 de ore în care vehiculul este condus de cel puțin doi conducători auto, fiecare conducător auto trebuie să beneficieze de o perioadă de odihnă de cel puțin 8 ore consecutive.

(4) În cursul fiecărei săptămâni una dintre perioadele de odihnă prevăzute la alin. (1)–(3) trebuie extinsă, prin intermediul perioadei săptămânale de odihnă, la un total de 45 de ore consecutive. Această perioadă de odihnă poate fi redusă la minimum 36 de ore consecutive, dacă este luată în locul unde vehiculul este parcat sau unde conducătorul

auto își are domiciliul, ori la minimum 24 de ore consecutive, dacă se ia în altă parte. Fiecare reducere trebuie compensată printr-o perioadă de odihnă echivalentă luată o dată, înainte de sfârșitul celei de-a treia săptămâni care urmează săptămânii în discuție.

(5) O perioadă săptămânală de odihnă care începe într-o săptămână și se termină în săptămâna următoare poate fi atașată oricăreia dintre aceste săptămâni.

(6) În cazul transportului de călători pentru care se aplică prevederile art. 4 alin. (4), perioada săptămânală de odihnă poate fi amânată până în săptămâna următoare celei în care ar fi trebuit luată perioada de odihnă, adăugându-se la perioada săptămânală de odihnă din această a doua săptămână.

(7) Orice perioadă de odihnă luată ca o compensație pentru reducerea perioadelor zilnice sau săptămânale de odihnă trebuie atașată la o altă perioadă de odihnă de cel puțin 8 ore și trebuie acordată, la cererea persoanei în cauză, la locul de garare a vehiculului sau de domiciliu al conducătorului auto.

(8) Perioada zilnică de odihnă poate fi petrecută în vehicul numai în cazul în care acesta este echipat cu cabină de dormit și când este oprit.

Art. 7. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 6 alin. (1), în cazul în care conducătorul auto care efectuează transportul de mărfuri sau de călători însoțește un vehicul transportat pe feribot sau în tren, perioada zilnică de odihnă poate fi întreruptă o singură dată, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) intervalul de timp al perioadei zilnice de odihnă petrecut pe uscat trebuie să poată fi luat înainte sau după intervalul de timp al perioadei zilnice de odihnă petrecut la bordul feribotului sau în tren;

b) răstimpul dintre cele două intervale de timp ale perioadei zilnice de odihnă prevăzute la lit. a) trebuie să fie cât mai scurt posibil și nu poate depăși în nici un caz o oră înaintea imbarcării sau după debarcare;

c) pe parcursul ambelor intervale de timp ale perioadei zilnice de odihnă conducătorul auto trebuie să poată avea acces la o cabină de dormit sau la o cușetă.

(2) Perioada zilnică de odihnă întreruptă în acest mod trebuie mărită cu două ore.

Art. 8. — Plățile acordate conducătorilor auto salariați, chiar și sub formă de bonificații sau prime, în funcție de distanța parcursă și/sau de cantitatea de mărfuri transportate, sunt interzise, cu excepția cazurilor în care aceste plăți nu sunt de natură să afecteze siguranța rutieră.

CAPITOLUL IV

Obligațiile operatorilor de transport și ale conducătorilor auto

Art. 9. — Operatorii de transport rutier au următoarele obligații:

a) să monteze, prin agenți economici autorizați, aparate de control (tahografe) omologate la autovehiculele rutiere pe care le utilizează;

b) să nu permită plecarea în cursă a autovehiculelor care au aparatul de control defect, nesigilat sau fără suficiente foi de înregistrare pentru efectuarea întregului parcurs al transportului;

c) să verifice pe foile de înregistrare sau pe cartelele conducătorilor auto utilizate modul în care aceștia respectă prevederile prezentei ordonanțe privind perioadele de conducere, de odihnă și de repaus și să ia măsurile necesare pentru a împiedica repetarea unor nereguli în acest sens;

d) să angajeze transporturile și să întocmească programul de executare a transporturilor, astfel încât conducătorul auto să poată respecta prevederile prezentei ordonanțe privind timpul de lucru, de odihnă și de repaus;

e) să țină evidența privind timpul de lucru săptămânal și lunar realizat, pentru fiecare conducător auto, și să le asigure acestora perioadele de odihnă prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 10. — Conducătorii auto au următoarele obligații:

a) să nu plece în cursă cu aparatul de control defect, nesigilat, fără suficiente foi de înregistrare pentru efectuarea întregului transport sau fără cartelă;

b) să respecte perioadele de conducere, de odihnă și de repaus stabilite prin prezenta ordonanță;

c) să utilizeze corect aparatele de control, cartelele și foile de înregistrare, completând pe acestea mențiunile necesare;

d) să nu utilizeze foi de înregistrare sau cartele falsificate ori deteriorate;

e) să prezinte la cererea organelor de control abilitate, pe parcurs sau la punctele de trecere a frontierei, foile de înregistrare sau cartelele utilizate pentru săptămâna în curs și pentru cel puțin ultima zi din săptămâna precedentă.

Art. 11. — (1) În cazul serviciilor naționale regulate de călători și al serviciilor internaționale regulate de călători care au punctele terminus ale traseului la distanța de 50 km în linie dreaptă de la frontiera României și al căror traseu nu depășește 100 km, care fac obiectul prezentei ordonanțe, operatorul de transport va întocmi un orar și un registru de sarcini.

(2) Registrul de sarcini va avea înscrise, pentru fiecare conducător auto, numele, domiciliul și programul stabilit în avans pentru diferite perioade de conducere, alte activități și programul liber.

(3) Datele prevăzute la alin. (2) se înscriu în registrul de sarcini pentru o perioadă minimă care să acopere atât săptămâna curentă, cât și săptămâna care o precede și cea care o urmează.

(4) Registrul de sarcini va fi semnat de către persoana desemnată să conducă efectiv operațiunile de transport sau de către o persoană împuternicită să o reprezinte.

(5) Fiecare conducător auto repartizat pentru un serviciu dintre cele la care se face referire la alin. (1) va avea asupra sa un extras al registrului de sarcini și o copie de pe orar.

(6) Registrul de sarcini va fi păstrat de către operatorul de transport timp de un an de la expirarea perioadei acoperite. Operatorul de transport va furniza un extras al registrului de sarcini și o copie de pe orarul conducătorilor auto implicați.

CAPITOLUL V

Controlul privind respectarea timpului de muncă și de odihnă de către conducătorii auto

Art. 12. — Controlul are ca obiectiv prioritar verificarea condițiilor de muncă ale conducătorilor auto, siguranța rutieră și respectarea principiilor concurenței loiale dintre transportatorii rutieri.

Art. 13. — Activitatea de control se realizează astfel:

a) operatorii de transport au obligația de a verifica zilnic, prin personalul propriu, cel puțin 20% din înregistrări, astfel încât săptămânal să fie controlați toți conducătorii auto;

b) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței are obligația de a verifica la sediul operatorilor de transport, prin organele de control ale Autorității Rutiere

Române — A.R.R., cel puțin 1% din totalul zilelor lucrate anual de conducătorii vehiculelor care fac obiectul prezentei ordonanțe, astfel încât să fie controlată parțial activitatea tuturor conducătorilor auto;

c) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale are obligația de a verifica anual, la sediul operatorilor de transport, prin organele de control abilitate, cel puțin 1% din totalul zilelor lucrate de conducătorii vehiculelor care fac obiectul acestei ordonanțe;

d) Ministerul de Interne are obligația de a verifica auto-vehiculele în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat și pe drumurile publice, în cadrul acțiunilor de control proprii sau efectuate în comun cu organele de specialitate aparținând Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței sau Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

e) cel puțin 15% din totalul zilelor lucrate de conducătorii vehiculelor care fac obiectul acestei ordonanțe, verificate anual, vor fi verificate în trafic și cel puțin 25% din numărul acestora vor fi verificate la sediul operatorilor de transport.

Art. 14. — (1) Organele de control abilitate pentru efectuarea controlului respectării timpului de conducere de către conducătorii auto pe drumurile publice au dreptul să solicite deschiderea aparatului de control și să verifice înregistrările din zilele anterioare în care s-a desfășurat transportul.

(2) Deschiderea aparatului de control va fi menționată pe spatele uneia dintre foile de înregistrare, cu indicarea datei, a orei și a datelor de identificare referitoare la organul de control și la instituția căreia îi aparține acesta.

(3) Organele de control abilitate pentru efectuarea controlului la sediul operatorilor de transport, inclusiv personalul propriu cu sarcini de verificare a înregistrărilor, au obligația să înscrie, după efectuarea verificărilor, datele proprii de identificare pe spatele foilor de înregistrare.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică numai în cazul în care vehiculele nu sunt dotate cu aparate de control digitale.

CAPITOLUL VI

Contravenții și sancțiuni

Art. 15. — Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neluarea măsurilor necesare în vederea asigurării dotării autovehiculelor cu aparate de control;

b) utilizarea unor aparate de control neomologate, defecte sau desigilate ori a unor aparate de control montate, reparate, etalonate și/sau verificate de agenți economici neautorizați;

c) neasigurarea numărului necesar de foi de înregistrare pentru efectuarea întregului transport sau a cartelei conducătorului auto;

d) neefectuarea controlului intern pe care operatorul de transport este obligat să îl efectueze cu privire la respectarea de către conducătorul auto a perioadelor de conducere și de odihnă;

e) nerespectarea perioadelor de conducere, de odihnă și de repaus;

f) neutilizarea aparatelor de control, a foilor de înregistrare sau a cartelei conducătorului auto ori folosirea defecțuoasă a acestora;

g) neacompletarea pe diagramă a datelor de identificare a conducătorilor auto și a autovehiculului (în cazul în care vehiculul nu este dotat cu tahograf digital);

h) depășirea de către conducătorul auto, în mod repetat, a timpului de conducere;

i) acordarea de către operatorul de transport a unor plăți conducătorilor auto salariați, chiar și sub formă de

bonificații sau prime, în funcție de distanța parcursă și/sau de cantitatea de mărfuri transportată;

j) nerespectarea limitei de 50 km prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. s).

Art. 16. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 15 se sancționează după cum urmează:

a) cele de la lit. a), b), i) și j), cu amendă de la 4.000.000 lei la 10.000.000 lei, aplicabilă operatorului de transport;

b) cele de la lit. c), d) și e), cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei, aplicabilă operatorului de transport;

c) cele de la lit. h), cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei, aplicabilă conducătorului auto;

d) cele de la lit. f) și g), cu amendă de la 500.000 lei la 2.000.000 lei, aplicabilă conducătorului auto.

(2) Contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constata-tor făcând mențiune în procesul-verbal despre această posibilitate.

(3) În cazul în care contravenientul a achitat jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), orice urmărire încetează.

(4) În cazul în care contravențiile prevăzute la art. 15 lit. a)–g), i) și j) se repetă de două ori, se va aplica măsura suspendării pe o perioadă de 1–3 luni a licenței de transport a operatorului în cauză.

(5) În cazul în care contravențiile prevăzute la art. 15 lit. a)–g), i) și j) se repetă de mai mult de două ori, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va aplica măsura anulării licenței de transport a acestuia.

Art. 17. — Contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță se constată și se sancționează de către personalul cu atribuții de inspecție și control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R., de către ofițeri și subofițeri de poliție din cadrul serviciilor de circulație și de către personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 18. — Contravențiilor prevăzute la art. 15 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 19. — Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Regia Autonomă „Administrația Națională

a Drumurilor din România“, va lua măsuri pentru ca la proiectarea drumurilor noi, precum și la reabilitarea sau modernizarea drumurilor existente să se prevadă pe marginea drumurilor respective spații speciale care să fie utilizate, pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe, atât de conducătorii auto, cât și în cadrul operațiunilor de control al respectării acestor prevederi.

Art. 20. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va organiza instruirea și atestarea personalului propriu împuternicit pentru activitatea de control privind respectarea prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) Personalul din cadrul Ministerului de Interne și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, împuternicit pentru controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe, va fi instruit și atestat în cadrul cursurilor organizate de către aceste instituții.

Art. 21. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2003, cu respectarea următorului calendar:

a) până la data de 31 decembrie 2003 vor fi dotate cu aparate de control toate autobuzele destinate transportului interjudețean de persoane și autovehiculele destinate transportului de marfă, ale căror mase maxime admise depășesc 15 tone;

b) până la data de 31 decembrie 2004 vor fi dotate cu aparate de control toate autobuzele, precum și autovehiculele destinate transportului de marfă, ale căror mase maxime admise sunt mai mari sau egale cu 10 tone;

c) până la data de 31 decembrie 2005 vor fi dotate cu aparate de control toate autovehiculele destinate transportului de persoane, cu capacitate mai mare de 9 locuri, și autovehiculele destinate transportului de marfă, ale căror mase maxime admise depășesc 3,5 tone.

Art. 22. — În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va emite normele tehnice privind omologarea, montarea și inspecția tehnică a aparatelor de control (tahografele), normele privind activitatea de control al respectării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și normele de formare și atestare profesională a personalului care realizează activitățile de montare și inspecție.

Art. 23. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se modifică în mod corespunzător art. 41 și 43 din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 105/2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

p. Ministrul integrării europene,

Vasile Pușcaș,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministru de interne,

Ioan Rus

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. IV.2 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță stabilește cadrul juridic unitar privind înființarea, organizarea, gestionarea, reglementarea, finanțarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, ținând seama de strategia națională de dezvoltare a serviciilor publice de gospodărie comunală.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, denumite în continuare *servicii de apă și de canalizare*, din localitățile în care există sisteme publice de alimentare cu apă și de canalizare, indiferent de mărimea acestora.

Art. 2. — (1) Statul sprijină prin măsuri legislative și economice dezvoltarea cantitativă și calitativă a serviciilor de apă și de canalizare, precum și a infrastructurii tehnico-edilitare a localităților, afectată acestora.

(2) Prin organizarea și desfășurarea activității serviciilor de apă și de canalizare autoritățile publice sunt obligate să asigure realizarea următoarelor obiective:

a) îmbunătățirea condițiilor de viață ale cetățenilor;

b) realizarea unei infrastructuri edilitare moderne, ca bază a dezvoltării economice și în scopul atragerii investițiilor profitabile pentru comunitățile locale;

c) dezvoltarea durabilă a serviciilor;

d) protecția mediului.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *servicii de apă și de canalizare* — activitățile de utilitate publică și de interes economic general, aflate sub autoritatea administrației publice locale, care au drept scop asigurarea apei potabile și a serviciilor de canalizare pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localităților;

b) *serviciul public de alimentare cu apă* — cuprinde, în principal, activitățile de captare, de tratare a apei brute, de transport și de distribuție a apei potabile și industriale la utilizatori;

c) *serviciul public de canalizare* — cuprinde, în principal, următoarele activități: colectarea și transportul apelor uzate de la utilizatori la stațiile de epurare, epurarea apelor uzate și evacuarea apei epurate în emisar, colectarea, evacuarea și tratarea adecvată a deșeurilor din gurile de scurgere a apelor meteorice și asigurarea funcționalității acestora, supravegherea evacuării apelor uzate industriale în sistemul de canalizare, evacuarea și tratarea nămolurilor și a altor deșeuri similare derivate din activitățile prevăzute mai sus, precum și depozitarea lor;

d) *sistem public de alimentare cu apă potabilă* — ansamblul construcțiilor și terenurilor, instalațiilor tehnologice, echipamentelor funcționale și dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul public de alimentare cu apă potabilă. Sistemul public de alimentare cu apă potabilă cuprinde de regulă următoarele componente:

- captări;
- aducțiuni;

- stații de tratare a apei brute;
- stații de pompare, cu sau fără hidrofor;
- rezervoare pentru înmagazinarea apei potabile;
- rețele de distribuție;
- bransamente până la punctul de delimitare;

e) *sistem public de canalizare* — ansamblul construcțiilor și terenurilor aferente, instalațiilor tehnologice, echipamentele funcționale și dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul public de canalizare. Sistemul public de canalizare cuprinde de regulă următoarele componente:

- racorduri de canalizare de la punctul de delimitare;
- rețele de canalizare;
- stații de pompare a apelor uzate;
- stații de epurare;
- colectoare de evacuare spre emisar;
- guri de vărsare în emisar;
- depozite de nămol deshidratat;

f) *rețea publică de alimentare cu apă sau de canalizare* — partea din sistemul de alimentare cu apă, respectiv din sistemul de canalizare, alcătuită din rețeaua de conducte, armături și construcții-anexe care asigură distribuția apei potabile, respectiv preluarea, evacuarea și transportul apelor de canalizare la sau de la doi ori mai mulți utilizatori independenți, respectiv de la două sau mai multe persoane fizice ce locuiesc în case individuale ori de la două sau mai multe persoane juridice ce administrează câte un singur condominiu, astfel cum este el definit de lege.

Părțile componente ale unei rețele de alimentare cu apă, precum și cele ale unei rețele de canalizare sunt amplasate de regulă pe domeniul public; în cazurile în care condițiile tehnico-economice sunt avantajoase, rețeaua publică de alimentare cu apă și de canalizare poate fi amplasată, cu acordul proprietarului, și pe terenuri private.

Nu constituie rețele publice: rețelele de distribuție aferente unei singure clădiri de locuit, chiar dacă aceasta este administrată de mai multe persoane fizice sau juridice; rețelele de distribuție aferente unei incinte proprietate privată pe care se află mai multe locuințe despărțite de zone verzi și alei interioare private; rețelele de distribuție aferente unei platforme industriale, în care drumurile de acces și spațiile verzi sunt proprietate privată, chiar dacă aceasta este administrată de mai multe persoane juridice;

g) *bransament* — partea din rețeaua publică de distribuție a apei care asigură legătura între rețeaua publică și rețeaua interioară a unei incinte sau clădiri aparținând utilizatorilor. Bransamentul deservește un singur utilizator. Părțile componente ale unui bransament se precizează în regulamentul-cadru de bransare și utilizare a serviciului de alimentare cu apă. Bransamentul până la contor, inclusiv căminul de bransament și contorul, aparține rețelei publice de distribuție a apei, indiferent de modul de finanțare a realizării acestuia;

h) *racord* — partea din rețeaua publică de canalizare care asigură legătura dintre utilizator și canalizarea publică. Părțile componente ale unui racord se precizează în

regulamentul-cadru de racordare și utilizare a serviciului de canalizare. Racordul de la cămin spre rețea, inclusiv căminul de racord, aparține rețelei publice de canalizare, indiferent de modul de finanțare a realizării acestuia;

i) *ape uzate menajere* — apele rezultate din folosirea apei în gospodăria, instituții publice și servicii, care rezultă mai ales din metabolismul uman și din activități menajere și igienico-sanitare;

j) *ape uzate provenite din activitățile economice* — toate deversările de ape folosite în activitățile economico-industriale sau corespunzând unei alte utilizări a apei decât cea menajeră;

k) *ape meteorice* — acele ape care provin din precipitații atmosferice. Sunt considerate ape meteorice și apele care provin din stropirea și spălarea drumurilor publice sau private, a grădinilor și curților imobilelor;

l) *instalații interioare de apă potabilă* — totalitatea instalațiilor aflate în proprietatea sau administrarea utilizatorului, amplasate după apometrul/contorul de branșament, în sensul de curgere a apei, sau, dacă branșamentul nu este contorizat, după punctul de delimitare dintre rețeaua publică și instalația interioară de utilizare a apei și care asigură transportul apei potabile preluate din rețeaua publică la punctele de consum și/sau la instalațiile de utilizare;

m) *instalații interioare de canalizare* — totalitatea instalațiilor aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului, care asigură preluarea și transportul apei uzate de la instalațiile de utilizare a apei până la căminul de racord din rețeaua publică;

n) *punct de delimitare a instalațiilor de alimentare cu apă potabilă dintre prestator și utilizator* — locul în care instalațiile aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului se racordează la instalațiile aflate în proprietatea sau în administrarea operatorului furnizor/prestator de servicii. Delimitarea dintre instalațiile interioare de canalizare și rețeaua publică de canalizare se face prin căminul de racord, care este prima componentă a rețelei publice, în sensul de curgere a apei uzate;

o) *contor de branșament* — aparatul de măsurare a volumului de apă potabilă consumat de utilizator, care se montează pe branșament între două vane/robinete, la limita proprietății utilizatorului, fiind ultima componentă a rețelei publice, în sensul de curgere a apei potabile;

p) *contor de rețea* — aparatul care măsoară consumul de apă potabilă la mai multe asociații de locatari/prorietari sau la mai mulți utilizatori individuali ori care măsoară transportul de apă dintr-o zonă în alta a rețelei publice.

CAPITOLUL II

Principii și condiții de funcționare a serviciilor de apă și de canalizare

Art. 4. — La organizarea și administrarea serviciilor de apă și de canalizare vor fi respectate următoarele principii:

- securitatea serviciilor;
- tarifarea echitabilă;
- calitatea serviciilor și eficiența acestora;
- transparența și responsabilitatea publică;
- consultarea cu sindicatele, precum și cu utilizatorii și asociațiile lor reprezentative.

Art. 5. — (1) Serviciile de apă și de canalizare trebuie să îndeplinească următoarele condiții de funcționare:

- continuitatea din punct de vedere cantitativ și calitativ;
- adaptabilitate la cerințele utilizatorilor;
- acces fără discriminare la servicii;

d) respectarea reglementărilor specifice din domeniul gospodăririi apelor și protecției mediului.

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) vor fi cuprinse și dezvoltate în regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare.

Art. 6. — (1) Serviciile prestate prin sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare trebuie să îndeplinească la nivelul utilizatorilor indicatorii de performanță aprobați de consiliile locale, consiliile județene sau de Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare.

(2) Indicatorii de performanță ai serviciilor la utilizatori se aprobă de către consiliile locale, consiliile județene sau de Consiliul General al Municipiului București, după caz, în baza unui studiu care va ține seama cu prioritate de necesitățile consumatorilor, starea tehnică și eficiența sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare.

(3) Propunerile de indicatori de performanță ai serviciilor de apă și de canalizare la utilizatori, rezultate din studiul efectuat în acest scop, vor fi supuse dezbaterii publice înaintea supunerii lor spre aprobare.

(4) Consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, vor aproba indicatorii de calitate ai serviciilor de apă și de canalizare, cu respectarea prevederilor stabilite în acest scop în regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare, care sunt minimale. Acestea pot aproba și alți indicatori de performanță ai serviciilor de apă și de canalizare, pe baza unor studii de specialitate.

(5) Proprietarii instalațiilor cu care se furnizează/prestează serviciile de apă și de canalizare, precum și operatorii care au primit delegarea serviciului se bucură de dreptul de servitute legală pentru toate aceste instalații.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare

SECȚIUNEA 1

Gestiunea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare

Art. 7. — Organizarea, reglementarea, conducerea, gestionarea, coordonarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor de apă și de canalizare intră în atribuțiile autorităților administrației publice locale.

Art. 8. — (1) Gestiunea serviciilor de apă și de canalizare se organizează la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, județelor sau asociațiilor intercomunale după criteriul raportului cost/calitate optim pentru serviciile furnizate/prestate utilizatorilor și ținându-se seama de mărimea, gradul de dezvoltare și de particularitățile economico-sociale ale localităților, de starea dotărilor și echipamentelor tehnico-edilitare existente și de posibilitățile locale de finanțare a exploatării, întreținerii și dezvoltării acestora.

(2) Organizarea gestiunii serviciilor de apă și de canalizare se face în baza unor studii care vor analiza elementele prevăzute la alin. (1), precum și în baza consultării și dezbaterii publice în urma cărora se va adopta soluția optimă pentru utilizatori.

(3) În cazul extinderii ariei de gestiune a serviciilor de apă și de canalizare, care implică mai multe autorități ale administrației publice locale, organizarea serviciilor se poate face, în condițiile respectării prevederilor alin. (1) și (2), prin asociere intercomunală.

Art. 9. — (1) Administrarea și gestionarea serviciilor publice de apă și de canalizare se realizează prin următoarele modalități:

- a) gestiune directă;
- b) gestiune indirectă sau gestiune delegată.

(2) Alegerea formei de gestiune a serviciilor publice de apă și de canalizare se face prin hotărâre a consiliului local, consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

Art. 10. — (1) În cazul gestiunii directe autoritățile administrației publice locale își asumă nemijlocit toate sarcinile și responsabilitățile privind organizarea, conducerea, administrarea, finanțarea, gestionarea și controlul funcționării serviciilor de apă și de canalizare.

(2) Gestiunea directă se realizează prin compartimente de specialitate organizate în cadrul aparatului propriu al consiliului local, consiliului județean sau al Consiliului General al Municipiului București, după caz, ori prin servicii publice organizate în subordinea consiliilor locale, consiliilor județene sau a Consiliului General al Municipiului București.

(3) Desfășurarea activităților specifice serviciilor de apă și de canalizare, organizate și exploatate în sistemul gestiunii directe, se face pe baza unui regulament de organizare și funcționare întocmit în conformitate cu regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare și aprobat de către consiliile locale, consiliile județene sau de Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Art. 11. — (1) În cazul gestiunii indirecte autoritățile administrației publice locale își deleagă o parte din sarcinile și responsabilitățile proprii către o altă persoană juridică, denumită *operator* al serviciului, careia îi încredințează, în baza unui contract de delegare a gestiunii, dreptul de furnizare/prestare a serviciilor de apă și de canalizare, precum și exploatarea sistemelor publice de alimentare cu apă și de canalizare necesare pentru realizarea acestora.

(2) Delegarea gestiunii se face în condiții de transparență, prin licitație publică organizată cu respectarea contractului-cadru și a regulamentului-cadru de delegare a serviciilor de apă și de canalizare, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Delegarea gestiunii poate fi făcută numai către operatori atestați.

(4) În realizarea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare autoritățile administrației publice locale vor urmări obținerea celui mai bun raport cost/calitate, precum și asigurarea condițiilor necesare realizării interesului general specific acestor servicii.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică operatorilor care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe au încheiate contracte de concesiune în acord cu prevederile contractului-cadru sau în urma unor licitații publice. Exceptarea prevăzută de prezentul alineat operează până la expirarea sau rezilierea contractului.

(6) Autoritatea administrației publice locale semnatară a contractului va organiza un nou concurs pentru delegarea gestiunii în toate cazurile în care, timp de 2 ani consecutivi, operatorul serviciului nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale cu privire la calitatea serviciului și performanțele economico-financiare.

Art. 12. — (1) În procesul delegării gestiunii serviciilor de apă și de canalizare, în conformitate cu competențele și atribuțiile ce le revin potrivit legii, autoritățile administrației publice locale păstrează prerogativele privind adoptarea politicilor și strategiilor de dezvoltare a serviciilor, respectiv a programelor de dezvoltare a sistemelor publice de

alimentare cu apă și de canalizare, precum și dreptul de a urmări, de a controla și de a supraveghea:

a) modul de respectare și de îndeplinire a obligațiilor contractuale asumate de operatorii furnizori/prestatori de servicii publice;

b) calitatea și eficiența serviciilor furnizate/prestate la nivelul indicatorilor de performanță stabiliți în contractele de delegare a gestiunii;

c) modul de administrare, exploatare, conservare și menținere în funcțiune, dezvoltare și/sau modernizare a sistemelor publice din infrastructura edilitar-urbană încredințată prin contractul de delegare a gestiunii;

d) modul de formare și stabilire a tarifelor pentru serviciile de apă și de canalizare.

(2) Aprobarea strategiei de dezvoltare a serviciilor de apă și de canalizare, a regulamentului de organizare și de funcționare a acestora, a criteriilor și procedurilor de exercitare a controlului intră în competența exclusivă a consiliilor locale, consiliilor județene sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

(3) Consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București pot delega integral sau parțial numai activitățile propriu-zise de furnizare/prestare, gestionare, administrare și exploatare a serviciilor publice de apă și de canalizare, precum și pregătirea, finanțarea și realizarea investițiilor aferente acestora.

(4) Activitățile de monitorizare și control al modului de respectare a obligațiilor stabilite în contractele de delegare a gestiunii se încredințează Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală, care va dezvolta un sistem informațional ce va permite compararea continuă a fiecărui indicator de performanță cu nivelul atins de operatorul cel mai performant în acest domeniu.

(5) În realizarea sistemului informațional și implementarea activităților de monitorizare vor fi implicate organizațiile profesionale de interes public. Autoritățile administrației publice locale au acces la orice informație deținută de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală cu privire la serviciile publice delegate de aceasta.

(6) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală are în principal sarcina de a controla activitatea operatorilor cu privire la: respectarea indicatorilor de performanță, ajustarea periodică a tarifelor conform formulelor de ajustare, respectarea legii concurenței, asigurarea protecției utilizatorilor și exploatarea eficientă a patrimoniului public și/sau privat afectat serviciilor.

Art. 13. — (1) În vederea asigurării continuității serviciilor de apă și de canalizare autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea planificării și urmăririi lucrărilor de investiții necesare funcționării sistemelor în condiții de siguranță și la parametrii ceruți prin prescripțiile tehnice. În acest scop se vor institui sisteme de planificare multianuală a investițiilor, plecându-se de la un plan director și ținându-se seama de ciclurile procesului bugetar, în conformitate cu reglementările legale.

(2) Contractele de delegare a gestiunii vor prevedea sarcinile concrete ale autorităților administrației publice locale și ale operatorului în ceea ce privește realizarea investițiilor.

(3) Finanțarea lucrărilor de investiții se asigură din următoarele surse:

a) fonduri proprii ale operatorului și alocații de la bugetul local, în conformitate cu obligațiile asumate prin contractele de delegare a gestiunii;

b) credite bancare garantate de către autoritățile administrației publice locale sau de către stat;

c) sprijin nerambursabil obținut prin aranjamente bi- sau multilaterale;

d) fonduri speciale constituite pe baza unor taxe locale instituite în condițiile legii;

e) participarea capitalului privat în cadrul unor contracte de parteneriat de tipul construiește—operează—transferă și variante ale acestuia;

f) fonduri transferate de la bugetul de stat ca participare la cofinanțarea unor proiecte realizate cu sprijin financiar extern, precum și a unor programe de urgență sau cu caracter social;

g) alte surse.

(4) Investițiile străine în sistemele de alimentare cu apă și de canalizare vor beneficia de toate facilitățile legale în vigoare în momentul încheierii tranzacției. Facilitățile obținute vor fi menționate în contractul de delegare a gestiunii și vor fi valabile pe perioada stabilită la încheierea acestuia. În situația obținerii de către investitor a unor facilități ulterioare contractul de delegare a gestiunii va fi modificat în mod corespunzător, cu avizul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală.

(5) Investițiile care se realizează din fonduri proprii ale investitorilor rămân în proprietatea acestora pe toată durata contractului, dacă nu s-a convenit altfel la încheierea acestuia; în contractul de delegare se va menționa modul de repartitie a acestor bunuri la încetarea din orice cauză a acestuia.

SECȚIUNEA a 2-a

Operatorii furnizori/prestatori de servicii publice de alimentare cu apă și de canalizare

Art. 14. — (1) Furnizor/prestator al serviciilor publice de apă și de canalizare poate fi compartimentul de specialitate organizat în cadrul aparatului propriu al consiliului local sau societatea comercială cu capital aparținând unităților administrativ-teritoriale, privat sau mixt, denumită în continuare *operator*, autorizată conform prevederilor prezentei ordonanțe, care administrează și exploatează unul sau mai multe sisteme publice de alimentare cu apă potabilă și/sau de canalizare și asigură furnizarea/prestarea serviciilor de apă și de canalizare la utilizatori.

(2) Operatorii serviciilor publice de apă și de canalizare beneficiază de același regim juridic, indiferent de forma de organizare sau de proprietate.

Art. 15. — (1) Operatorii de servicii de apă și de canalizare cu capital aparținând unităților administrativ-teritoriale pot fi privatizați în condițiile legii.

(2) Hotărârea de privatizare aparține consiliului local, consiliului județean, Consiliului General al Municipiului București sau asociației intercomunale, după caz, în funcție de apartenența capitalului social al operatorului de servicii de apă și de canalizare.

(3) Privatizarea se face în conformitate cu prevederile legale concomitent cu delegarea gestiunii serviciilor de apă și de canalizare, iar metoda de privatizare va fi stabilită prin caietul de sarcini.

Art. 16. — (1) Societățile comerciale care furnizează/prestează servicii de apă și de canalizare își pot desfășura activitatea și în alte localități, pe baze contractuale, participând astfel la dezvoltarea pieței libere a operatorilor furnizori/prestatori de servicii.

(2) Operatorul care furnizează/prestează mai multe tipuri de servicii va ține evidențe distincte pentru fiecare

activitate, având contabilitate separată pentru fiecare tip de serviciu și localitate de operare.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile utilizatorilor și operatorilor

Art. 17. — (1) *Utilizator* al serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare poate fi orice persoană fizică sau juridică, proprietară sau cu împuternicire de proprietar al unui imobil având branșament propriu de apă potabilă sau racord propriu de canalizare și care beneficiază pe bază de contract de serviciile operatorului.

(2) Pentru o perioadă de tranziție de maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe utilizatori pot fi și persoanele fizice sau juridice care au contract, dar nu au branșament de apă potabilă, respectiv racord de canalizare propriu.

(3) Principalele categorii de utilizatori ai serviciilor publice de apă potabilă și de canalizare pot fi:

a) agenți economici;

b) instituții publice;

c) utilizatori casnici: persoane fizice sau asociații de proprietari/locatari.

Art. 18. — Dreptul de acces și utilizare a serviciilor de apă și de canalizare este garantat tuturor utilizatorilor.

Art. 19. — Regulamentele de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare trebuie să conțină prevederi referitoare la:

a) accesul la informațiile publice privind serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare;

b) dreptul oricărui locuitor din aria de prestare a serviciului de apă și de canalizare de a avea acces la serviciul public și de a-l utiliza în condițiile respectării regulamentelor specifice;

c) obligația consiliilor locale, consiliilor județene sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, ori a autorității de reglementare de a aduce la cunoștință publică deciziile cu privire la serviciile de apă și de canalizare;

d) dreptul oricărui utilizator de a avea montat un aparat de măsurare a consumului pe branșamentul său.

Art. 20. — (1) Utilizatorii au obligația de a respecta clauzele contractului de furnizare/prestare — branșare/racordare și utilizare — a serviciilor de apă și de canalizare, inclusiv prevederile regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de apă și de canalizare, și să își achite obligațiile de plată în conformitate cu prevederile acestora.

(2) Persoanele fizice și juridice beneficiare ale serviciilor publice de apă și de canalizare sunt obligate să achite contravaloarea facturilor reprezentând serviciile primite, respectiv utilitățile furnizate, în termen de 30 de zile calendaristice de la data emiterii facturii.

(3) Întârzierea în achitarea sumelor datorate, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), atrage majorări de întârziere egale cu cele utilizate pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat; valoarea maximă a acestora nu va depăși cuantumul debitului și se constituie venit al operatorului.

(4) Nerespectarea de către utilizatori a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare conduce la penalizarea acestora și, în anumite cazuri, chiar la sistarea serviciului prestat, în conformitate cu prevederile regulamentelor și ale contractelor de branșare/racordare și utilizare.

(5) Nerespectarea de către utilizatori a condițiilor calitative și cantitative din avizele și acordurile de racordare la sistemele publice de canalizare, eliberate potrivit reglementărilor legale în vigoare, conduce la retragerea avizelor

și acordurilor, la anularea autorizațiilor de funcționare, la plata unor penalități conform prevederilor legale, precum și a daunelor provocate prin deversarea apelor reziduale.

Art. 21. — Drepturile operatorilor, furnizori/prestatori de servicii publice de alimentare cu apă și de canalizare, se înscriu în contractele de delegare a gestiunii sau în regulamentele de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare, pentru serviciile aflate în administrare directă, urmărindu-se asigurarea echilibrului contractual pe baza următoarelor principii:

a) încasarea tarifului aferent serviciului public prestat și actualizarea periodică a acestuia în raport cu indicii de inflație;

b) modificarea tarifului, în condițiile legii, dacă a intervenit o modificare semnificativă a echilibrului contractual.

Art. 22. — (1) Operatorii au dreptul să sisteze serviciile de apă și de canalizare și să îi debrășeze de la rețeaua publică pe acei utilizatori care nu și-au achitat contravaloarea serviciilor furnizate/prestate, inclusiv majorările pentru întârziere, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data expirării termenului de plată a facturilor. Măsura debrășării de la rețeaua publică se poate lua numai în urma unei notificări prealabile adresate utilizatorului restant și se poate pune în aplicare după 5 zile lucrătoare de la data primirii acesteia.

(2) Reluarea furnizării/prestării serviciului de apă și canalizare se va face în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la efectuarea plății; cheltuielile aferente suspendării și, respectiv, reluării furnizării/prestării serviciului vor fi suportate de utilizator.

Art. 23. — (1) Operatorii de servicii de apă și de canalizare vor fi atestați în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) La licitațiile pentru obținerea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare pot participa numai operatorii atestați.

(3) Operatorii care intenționează să participe la licitații pentru obținerea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare trebuie să facă dovada experienței tehnice și manageriale în gestionarea unor sisteme similare, a bonității și capabilității financiare de a răspunde la cerințele specifice prevăzute în caietele de sarcini aprobate de consiliile locale responsabile, iar persoanele fizice care au calitatea de administrator al operatorilor nu trebuie să aibă antecedente penale.

Art. 24. — (1) Operatorii serviciilor de apă și de canalizare au față de utilizatori următoarele obligații:

a) să respecte angajamentele luate prin contractele de furnizare/prestare a serviciilor de apă și de canalizare;

b) să presteze serviciul de apă și canalizare la utilizatorii cu care a încheiat contract de furnizare/prestare și utilizare a serviciului;

c) să servească toți utilizatorii din aria de acoperire pentru care au fost autorizați/atestați, în condițiile prevederilor regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare;

d) să asigure respectarea angajamentelor luate cu privire la indicatorii de performanță stabiliți de autoritățile administrației publice locale în caietele de sarcini și în contractele de delegare a gestiunii serviciului de apă și de canalizare;

e) să furnizeze autorităților administrației publice locale și Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală informațiile solicitate și să asigure accesul la toate informațiile necesare verificării și evaluării funcționării și dezvoltării serviciilor de apă și de canalizare, în conformitate cu clauzele contractului de delegare și cu prevederile legale în vigoare;

f) să pună în aplicare metode performante de management, care să conducă la reducerea costurilor de operare,

inclusiv prin aplicarea procedurilor concurențiale date de normele legale în vigoare pentru achizițiile de lucrări, bunuri și servicii;

g) să monteze pe cheltuiala proprie câte un contor la bransamentul fiecărui utilizator casnic, în termenele stabilite de consiliile locale, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Operatorii răspund de îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Penalitățile pentru nerespectarea de către operatori a indicatorilor de performanță angajați prin contract se prevăd în mod obligatoriu în contractele de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare sau în regulamentele de organizare și funcționare a acestora, în cazul gestiunii directe.

(4) Operatorii serviciilor de apă și de canalizare au obligația să asigure finanțarea pregătirii profesionale a propriilor salariați. În acest scop vor preleva și vor utiliza anual o sumă egală cu 0,5% din fondul de salarii prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli.

CAPITOLUL V

Drepturi și obligații ale autorităților administrației publice locale

Art. 25. — (1) Consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, stabilesc strategia de dezvoltare și funcționare pe termen mediu și lung a serviciilor de apă și de canalizare, ținând seama de planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, de programele de dezvoltare economico-socială a unității administrativ-teritoriale respective, precum și de angajamentele luate de România în domeniul protecției mediului și în alte domenii prevăzute în programul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană.

(2) Strategiile autorităților administrației publice locale vor urmări cu prioritate realizarea următoarelor obiective:

a) orientarea serviciilor publice către utilizatori;

b) asigurarea alimentării cu apă potabilă și a canalizării tuturor locuințelor construite în intravilanul localităților, prin sisteme adecvate;

c) asigurarea calității apei potabile la un nivel compatibil cu directivele Uniunii Europene;

d) îmbunătățirea calității mediului prin utilizarea rațională a resurselor naturale de apă și epurarea apelor uzate, în conformitate cu prevederile directivelor Uniunii Europene;

e) reducerea pierderilor de apă și a consumurilor energetice din sistemele de alimentare cu apă și de canalizare;

f) reducerea consumurilor specifice de apă potabilă, inclusiv prin contorizarea tuturor bransamentelor utilizatorilor;

g) promovarea investițiilor în infrastructura localităților și a modernizării acesteia, prin stimularea soluțiilor performante, a inițiativei și inovației în domeniu;

h) finanțarea serviciilor de apă și de canalizare în mod avantajos pentru utilizatori și atractiv pentru investitori;

i) promovarea de soluții tehnice și tehnologice performante, cu costuri minime;

j) promovarea mecanismelor specifice economiei de piață, prin crearea unui mediu concurențial de atragere a capitalului privat;

k) instituirea evaluării comparative a indicatorilor de performanță ai activității prestatorilor și participarea cetățenilor și asociațiilor reprezentative la acest proces;

l) promovarea formelor de gestiune delegată;

m) crearea organismelor de monitorizare a calității prestațiilor și instituirea de mecanisme de corecție adecvate;

n) promovarea metodelor moderne de management;

o) promovarea profesionalismului, eticii profesionale și formării profesionale continue a personalului ce lucrează în domeniu.

Art. 26. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin în domeniul administrării și conducerii serviciilor de apă și de canalizare autoritățile administrației publice locale adoptă hotărâri sau emit dispoziții, după caz, privitoare la:

a) aprobarea programelor de reabilitare, extindere și modernizare a dotărilor existente, precum și a programelor de înființare a unor noi sisteme publice de alimentare cu apă și de canalizare, în condițiile legii;

b) coordonarea proiectării și execuției lucrărilor tehnico-edilitare în scopul realizării acestora într-o concepție unitară și corelată cu programele de dezvoltare economico-socială a localităților și de amenajare a teritoriului, de urbanism și mediu;

c) aprobarea studiilor de fezabilitate privind reabilitarea, extinderea și modernizarea dotărilor publice aferente serviciilor de apă și de canalizare;

d) asocierea intercomunală în vederea realizării unor investiții de interes comun din infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciilor de apă și de canalizare;

e) delegarea gestiunii serviciilor de apă și de canalizare, precum și încredințarea spre administrare a bunurilor aparținând patrimoniului public din infrastructura aferentă; operațiunile de delegare și încredințare se pot realiza numai prin licitație publică organizată în condițiile legii;

f) participarea cu capital social sau cu bunuri la societăți comerciale pentru realizarea de lucrări și servicii publice de alimentare cu apă și de canalizare;

g) contractarea sau garantarea în condițiile legii a împrumuturilor pentru finanțarea programelor de investiții din infrastructura localităților, aferentă serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare (extinderi, dezvoltări de capacități, reabilitări și modernizări);

h) elaborarea și aprobarea normelor locale și a regulamentelor de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare, pe baza normelor-cadru elaborate de Ministerul Administrației Publice;

i) stabilirea taxelor și aprobarea tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Art. 27. — (1) Consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, vor aproba încheierea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare, care au conținutul minimal prevăzut în contractul-cadru de delegare a serviciilor de apă și de canalizare.

(2) Contractul de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare va cuprinde în mod obligatoriu clauze referitoare la cantitatea și calitatea serviciilor furnizate/prestate utilizatorilor, indicatorii minimali de performanță stabiliți prin regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare și modul de măsurare a acestora, tarifele practice și formulele de actualizare a acestora, modul de încasare a facturilor, redevențe, răspunderea contractuală, forța majoră, durata contractului, clauze speciale privind menținerea echilibrului contractului dat de rezultatele licitației și de prevenire a corupției, clauze de reziliere a contractului și de administrare a patrimoniului public aferent serviciilor de apă și de canalizare, clauze privind forța de muncă, precum și alte clauze convenite, după caz.

Art. 28. — Autoritățile administrației publice locale au față de operatorii furnizori/prestatori de servicii publice de apă și de canalizare dreptul să aprobe structura și ajustările de tarife propuse de către operator, în condițiile legii.

Art. 29. — În exercitarea competențelor și responsabilităților ce le revin autoritățile administrației publice locale vor urmări cu prioritate:

a) gestionarea serviciilor publice de apă și de canalizare pe criterii de competitivitate și eficiență managerială;

b) promovarea reabilitării infrastructurii aferente serviciilor publice de apă și de canalizare;

c) monitorizarea și controlul periodic al activităților de prestare a serviciilor publice de apă și de canalizare și luarea de măsuri în cazul în care operatorul nu asigură performanțele pentru care s-a obligat;

d) elaborarea indicatorilor de performanță ai serviciilor de apă și de canalizare și supunerea acestora spre aprobare numai după ce în prealabil au fost supuși dezbaterii publice;

e) consultarea cu utilizatorii serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare în stabilirea politicilor și strategiilor locale, adoptarea normelor locale și elaborarea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare;

f) informarea periodică a utilizatorilor despre politicile de dezvoltare din domeniu, precum și despre necesitățile de instituire a unor taxe locale;

g) medierea conflictelor dintre utilizatori și operatorul serviciilor de apă și de canalizare, la cererea uneia dintre părți.

Art. 30. — Autoritățile administrației publice locale au față de operatorii serviciilor publice de apă și de canalizare următoarele obligații:

a) să aplice un tratament egal tuturor operatorilor și să asigure prin normele locale adoptate în exercitarea prerogativelor stabilite prin lege și prin prezenta ordonanță un mediu de afaceri transparent;

b) să asigure publicitatea și accesul liber la informațiile publice, cu precădere la acele informații care asigură pregătirea ofertelor și participarea la licitații;

c) să aducă la cunoștință publică, în condițiile legii, hotărârile și dispozițiile având ca obiect serviciile de apă și de canalizare;

d) să stabilească condițiile de asociere sau de formare de societăți mixte, numai pe bază de licitație organizată în conformitate cu procedurile legale de delegare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare;

e) să respecte și să îndeplinească față de operatorii serviciilor de apă și de canalizare obligațiile proprii prevăzute în contractele de delegare a gestiunii acestor servicii;

f) să achite contravaloarea prestațiilor efectuate de operator, conform clauzelor contractuale;

g) să păstreze confidențialitatea informațiilor, altele decât cele publice, cu privire la activitatea operatorilor serviciilor de apă și de canalizare.

Art. 31. — Împotriva hotărârilor sau dispozițiilor autorităților administrației publice locale, date în aplicarea prezentei ordonanțe, persoanele fizice sau juridice interesate se pot adresa instanței, în condițiile legii.

CAPITOLUL VI

Prețuri și tarife

Art. 32. — (1) Tarifele pentru plata serviciilor de apă și de canalizare se fundamentează pe baza costurilor de producție și exploatare, a costurilor de întreținere și reparații, a amortismentelor aferente capitalului imobilizat în active

corporale și necorporale, a obligațiilor ce derivă din contractul de delegare și includ cote pentru plata dobânzilor și restituirea creditelor, pentru crearea surselor de dezvoltare și modernizare a sistemelor tehnico-edilitare, precum și profitul operatorului, în condițiile legii, cu respectarea următoarelor condiții:

a) structura și nivelul tarifelor să fie stabilite astfel încât să reflecte costul efectiv al furnizării/prestării serviciilor de apă și de canalizare, să descurajeze consumul excesiv, să încurajeze funcționarea eficientă a acestora și protecția mediului, să încurajeze investițiile de capital și să fie corelate cu gradul de suportabilitate de către utilizatori;

b) să fie asigurată și respectată autonomia financiară a operatorului;

c) operatorul să aibă dreptul de a propune tarife binome care au: o componentă fixă, proporțională cu cheltuielile necesare pentru menținerea în exploatare și funcționarea în condiții de siguranță și eficiență a sistemului de alimentare cu apă, respectiv de canalizare, și una variabilă, în funcție de consumul de apă, respectiv de cantitatea de ape uzate, înregistrate la utilizatori;

d) operatorul să aibă dreptul de a indexa periodic tarifele în funcție de rata inflației, în baza unor formule de indexare avizate de autoritatea de reglementare și aprobate de autoritățile administrației publice locale responsabile;

e) aprobarea tarifelor să se facă de către consiliile locale, consiliile județene sau, după caz, de Consiliul General al Municipiului București, în conformitate cu dispozițiile legale, în baza avizului autorității de reglementare și cu condiția respectării următoarelor cerințe:

— asigurarea furnizării/prestării serviciilor de apă și de canalizare la nivelurile de calitate stabilite de consiliile locale sau prin contractele de delegare a gestiunii, după caz;

— realizarea unui raport calitate/cost cât mai bun pentru serviciile de apă și de canalizare furnizate/prestate pe perioada angajată și asigurarea unui echilibru între riscurile și beneficiile asumate de părțile contractante;

— asigurarea exploatării și întreținerii eficiente a bunurilor aparținând domeniului public și/sau privat al autorităților administrației publice locale afectate serviciilor de apă și de canalizare;

f) în cazul gestiunii delegate autoritățile administrației publice locale competente să fie obligate să verifice periodic următoarele:

— serviciile de apă și de canalizare furnizate/prestate și nivelul de calitate a acestora;

— îndeplinirea nivelurilor de servicii și aplicarea penalităților pentru neîndeplinirea acestora;

— menținerea echilibrului contractual rezultat prin licitație și stabilit prin regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare;

— asigurarea unor relații echidistante și echilibrate între operator și utilizatori;

— limitele minime și maxime ale profitului operatorului cu capital privat;

— clauzele de administrare, întreținere și predare a bunurilor publice;

— planul social de limitare a efectelor negative ale concedierilor;

— independența managerială a operatorului față de orice ingerințe ale autorităților și instituțiilor publice;

— responsabilitatea autorității publice pentru nerespectarea obligațiilor sale contractuale.

(2) Autoritățile administrației publice locale pot finanța dezvoltarea serviciilor de apă și de canalizare numai în

condiții de asigurare a surselor bugetare și în condițiile în care, din studiile realizate de organisme independente, rezultă că majoritatea utilizatorilor nu pot suporta tarifele necesare dezvoltării propuse.

(3) În cazul gestiunii delegate, pentru menținerea echilibrului contractual, orice subvenție a serviciilor încredințate operatorului va putea fi aprobată de consiliile locale numai dacă determină o reducere a tarifului, corespunzătoare subvenției acordate și/sau o creștere a calității serviciilor de apă și de canalizare, inclusiv prin reducerea timpilor de realizare, corespunzătoare subvenției acordate.

(4) Procedurile de stabilire a prețurilor și tarifelor se vor stabili în regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor de apă și de canalizare, care va fi elaborat de Ministerul Administrației Publice și aprobat prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL VII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 33. — (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Autoritățile administrației publice locale au dreptul să sancționeze operatorul de servicii publice de alimentare cu apă și de canalizare în cazul în care acesta nu furnizează/prestează serviciile la nivelul indicatorilor de calitate și de eficiență stabiliți în contractul de delegare, prin:

a) penalizarea acestuia pentru nerespectarea angajamentelor asumate prin contract la valori corespunzătoare prejudiciilor produse utilizatorilor, precum și la nivelul necesar descurajării operatorului de a menține deficiențele constatate; penalizările vor fi definite în contractul de delegare sau în regulamentele de funcționare;

b) propunerea de a anula atestarea operatorului înaintată autorității de reglementare;

c) revocarea hotărârii prin care s-a aprobat delegarea de gestiune și rezilierea contractului de delegare.

Art. 34. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă următoarele fapte:

a) prestarea uneia dintre activitățile reglementate de prezenta ordonanță fără existența atestării legale sau fără contract de delegare a gestiunii, cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei;

b) încredințarea unui contract de delegare a gestiunii serviciilor de apă și/sau de canalizare fără licitație publică sau unui prestator neatestat, cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei.

(2) Consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București vor stabili faptele care constituie contravenții în domeniul serviciilor publice de apă și de canalizare, altele decât cele prevăzute la alin. (1), potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 35. — Contravențiilor prevăzute la art. 34 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu excepția celor ale art. 28.

Art. 36. — Constatarea contravențiilor prevăzute de prezenta ordonanță și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane împuternicite de ministrul administrației publice, ministrul apelor și protecției mediului, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Serviciilor de Gospodărie Comunală, de primari și de împuterniciți acestora.

CAPITOLUL VIII
Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 37. — Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare, inclusiv contractul-cadru de branșare/racordare și utilizare a serviciilor și indicatorii minimali de performanță a serviciilor, precum și contractul-cadru și regulamentul-cadru de delegare a gestiunii serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației Publice, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 38. — (1) Pentru serviciile prestate în regim de gestiune delegată autoritățile administrației publice locale care au sub autoritate servicii publice de apă și de canalizare vor organiza licitații publice pentru încheierea contractului de delegare a gestiunii, conform prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) În vederea încheierii contractelor de delegare consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au obligația de a elabora și aproba

studiile de specialitate pentru stabilirea soluțiilor de delegare a gestiunii serviciilor, precum și documentația de pregătire a licitațiilor aferente delegării, în termen de 6 luni de la luarea deciziei privind delegarea gestiunii serviciului, demarând procedurile de licitație în termen de două luni de la aprobarea documentelor de licitație.

(3) În cazul reorganizării sau lichidării judiciare a operatorilor care au încheiat contracte de delegare a gestiunii în condițiile prezentei ordonanțe, consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București vor organiza noi licitații în scopul desemnării unui operator.

Art. 39. — Contractele de concesiune a serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare valabil încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe cu autoritățile administrației publice locale își produc efectele potrivit prevederilor contractuale.

Art. 40. — Prezenta ordonanță va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

București, 30 ianuarie 2002.
Nr. 32.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro